

Forslag

til

Lov om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v.

Fremsat den 23. januar 1958 af landbrugsministeren.

§ 1.

Ved fjerkræ forstås i denne lov høner, haner, kyllinger, kapuner, poularder, kalkuner, gæs, ænder og duer. Landbrugsministeren skal være berettiget til under loven at henføre andet fjerkræ end det nævnte.

§ 2.

Stk. 1. Slagtning af fjerkræ til eksport eller til forhandling i butikker må kun foregå på fjerkræslagterier, der er autoriseret af landbrugsministeren. Dog kan de ved lovens ikrafttræden igangværende, ikke-autoriserede virksomheder ved henvendelse til landbrugsministeriet opnå tilladelse til på nærmere foreskrevne vilkår at fortsætte deres fjerkræslagtning til fornævnte formål i en efter forholdene i det enkelte tilfælde afpasset periode på ikke over 3 år.

Stk. 2. Fjerkræ må her i landet ikke forhandles i åbnet og/eller parteret tilstand, medmindre det er kontrolleret og mærket ved en dyrlægekontrol som angivet i § 6.

§ 3.

Stk. 1. Udførsel her fra landet af levende fjerkræ til slagtning må kun finde sted, såfremt vedkommende har en af landbrugsministeren dertil meddelt autorisation eller tilladelse.

Stk. 2. Udførsel her fra landet af slagtet fjerkræ må kun foregå fra de i § 2, stk. 1, nævnte autoriserede fjerkræslagterier samt fra autoriserede fjersehuse.

§ 4.

Stk. 1. Enhver, der ønsker at oprette et autoriseret fjerkræslagteri, jfr. § 2, stk. 1, eller at udføre levende fjerkræ til slagtning, jfr. § 3, stk. 1, skal gøre anmeldelse herom til landbrugsministeren, der på nærmere betingelser, herunder erlæggelse af en i forhold til slagtningen, henholdsvis salget fastsat afgift, kan meddele vedkommende autorisation.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om indsamling, opstaldning, slagtning, behandling, mærkning, pakning og forsendelse af fjerkræ samt bestemmelser om dets kvalitet og sundhedstilstand såvel som om indretning og renholdelse af de til fjerkræet benyttede lokaler.

§ 5.

Stk. 1. Udførsel her fra landet af konserver eller andre levnedsmidler tilvirket af fjerkræ må kun foregå fra virksomheder, som dertil er autoriseret af landbrugsministeren.

Stk. 2. Enhver, der ønsker at oprette en virksomhed til tilvirkning til eksport af konserver eller andre levnedsmidler af fjerkræ, skal gøre anmeldelse herom til ministeren, der på nærmere betingelser kan meddele vedkommende autorisation.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte bestemmelser om behandling, mærkning, pakning, forsendelse og udførsel af de i stk. 1 nævnte varer samt bestemmelser om deres kvalitet og om sundhedskontrollen såvel som virksomhedernes indretning og renholdelse.

F. t. l. om slagtning, forhandling, udførsel og indførsel af fjerkræ m. v.

Stk. 4. I de i stk. 2 nævnte virksomheder må kun anvendes fjerkræ hidrørende fra autoriserede fjerkræslagterier, jfr. § 2, stk. 1, og kontrolleret som angivet i § 6.

Stk. 5. Konserver eller andre levnedsmidler tilvirket af fjerkræ på de i stk. 2 nævnte virksomheder og forsynet med den påbudte mærkning kan indføres til forhandling i enhver kommune her i landet.

Stk. 6. Det er forbudt at tilvirke fjerkrækonserver eller fjerkrækødekstrakt til forhandling uden for de i stk. 1 nævnte virksomheder, selv om sådan forhandling kun sker på hjemmemarkedet.

§ 6.

Stk. 1. Enhver virksomhed eller kommunalbestyrelse, der ønsker etableret en dyrlægekontrol, ved hvilken slagtet fjerkræ kan blive undersøgt og på grundlag heraf forsynet med et af landbrugsministeren fastsat mærke, skal gøre anmeldelse herom til ministeren, der på nærmere betingelser kan meddele virksomheden, henholdsvis kommunalbestyrelsen autorisation dertil. Kun sådanne autorisationshavere må benytte dette mærke.

Stk. 2. Ved private virksomheder ansætter ministeren dyrlægen og fastsætter hans betaling, medens ansættelse af dyrlæger ved kommunal dyrlægekontrol og den herfor gældende betaling sker af vedkommende kommunalbestyrelse. Dog skal en kommunalbestyrelses ansættelse af en dyrlæge og hans betaling på forhånd godkendes af ministeren. Såvel de ved private virksomheder som ved kommunal dyrlægekontrol ansatte dyrlæger skal rette sig efter regler, der fastsættes af ministeren. De med dyrlægeundersøgelsen forbundne udgifter er det offentlige uvedkommende.

Stk. 3. Slagtet fjerkræ, der ved dyrlægekollen erklæres for uegnet til menneskeføde, skal destrueres uden udgift for det offentlige.

Stk. 4. Slagtet fjerkræ, der er forsynet med det i stk. 1 omhandlede mærke, samt med mærke, der viser, at fjerkræet er slagtet på et autoriseret fjerkræslagteri, jfr. § 2, stk. 1, kan indføres til forhandling i enhver kommune her i landet.

§ 7.

Stk. 1. Indførsel her til landet og gen-

udførsel her fra landet af udenlandsk fjerkræ, såvel levende som slagtet, eller heraf tilvirket konserver eller andre levnedsmidler må kun finde sted, såfremt tilladelse, eventuelt autorisation, dertil er meddelt.

Stk. 2. Enhver, der ønsker her til landet at indføre eller her fra landet at genudføre udenlandsk fjerkræ, såvel levende som slagtet, eller heraf tilvirket konserver eller andre levnedsmidler, skal gøre anmeldelse herom til landbrugsministeren, der på nærmere betingelser (jfr. §§ 5 og 6) kan meddele vedkommende tilladelse, eventuelt autorisation dertil. Ved meddelelse af autorisationen kan ministeren pålægge vedkommende en i forhold til indførselen, henholdsvis udførselen fastsat afgift.

Stk. 3. Ved indførsel her til landet af fjerkræ, såvel levende som slagtet, eller heraf tilvirket konserver eller andre levnedsmidler skal varen være forsynet med en af ministeren nærmere foreskrevet angivelse af fjerkræets oprindelse.

Stk. 4. Udenlandsk fjerkræ, såvel levende som slagtet, og heraf tilvirket konserver eller andre levnedsmidler må kun sælges her i landet eller udføres her fra landet med den i stk. 3 omhandlede mærkning.

§ 8.

Stk. 1. De i § 4, stk. 1, og § 7, stk. 2, omhandlede afgifter anvendes til dækning af udgifterne ved den veterinære og kvalitetsmæssige kontrol med overholdelsen af de i denne lov og i medfør af samme fastsatte bestemmelser, herunder ved det arbejde, der udføres af fjerkræeksportudvalget.

Stk. 2. Samtlige afgifter vil i tilfælde af manglende betaling kunne inddrives ved udpantning.

§ 9.

Stk. 1. Overtrædelser af denne lov eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser eller forsøg herpå straffes med bøde.

Stk. 2. For overtrædelser af loven eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser påhviler der desuden virksomhedens ejer eller bruger bødeansvar, uanset om det kan godtgøres, at overtrædelser kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Er ejeren eller brugeren et aktieselskab, andelsselskab el. lign., pålægges ansvaret virksomheden

som sådan. For bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 3. Bøderne anvendes til nedbringelse af de i § 8, stk. 1, omhandlede udgifter.

§ 10.

Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland. Lov nr. 386 af 22. februar 1939

om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, jfr. lov nr. 58 af 3. marts 1948, ophæves, men de i medfør af nævnte love udstedte bekendtgørelser forbliver i kraft, indtil de afløses af eller ophæves ved bekendtgørelser udstedt i medfør af nærværende lov.

Bemærkninger til lovforslaget.

De nugældende bestemmelser om fjerkræ findes i lov nr. 386 af 22. februar 1939 om udførsel, indførsel og forhandling af fjerkræ, hvilken lov oprindelig var tidsbegrænset, men blev gjort permanent ved lov nr. 58 af 3. marts 1948. Ved lov nr. 131 af 13. april 1954 om udførsel og indførsel af levende dyr m. m. ophævedes de fornævnte regler for så vidt angår udførsel og indførsel af levende fjerkræ.

Efter at der i sommeren 1955 optrådte et par tilfælde af hønsepest (Newcastle disease) heri landet, opstod der hos de veterinære myndigheder samt de interesserede fjerkræorganisationer et ønske om, at der kunne foreskrives regler til sikring af en forsvarelig indsamling af fjerkræ fra producenterne til fjerkræslagterierne, således at man derigennem kunne reducere faren for at få spredt smitsomme sygdomme. Da dette i henhold til gældende lov ikke var muligt over for de ikke-autoriserede virksomheder, var der enighed om at fremsætte ønske om at få gennemført en lovændring, således at alle fjerkræslagterier, altså også de, der kun slagter til hjemmemarkedet, skal være autoriseret. Så vidt har regeringen ikke ment det muligt at gå på een gang, men har indskrænket sig til at kræve autorisation af de virksomheder, der slagter til eksport eller til forhandling i butikker.

Selv dette betyder et ret kraftigt indgreb over for et hidtil frit erhverv, idet det anslås, at ca. halvdelen af hjemmemarkedets forbrug for tiden dækkes af de ikke-autoriserede virksomheder. På den anden side må det vist indrømmes, at adskillige af de ikke-autoriserede virksomheders hygiejniske standard er ringe, således at et autorisationskrav ville være ønskeligt, også for at få mulighed for at forbedre standarden. I lovforslagets § 2, stk. 1, er der åbnet mulighed for en lempelig overgangsordning for de ikke-autoriserede virksomheder.

Medens der med hensyn til kød af heste, hornkvæg, får, geder og svin findes udfærlige regler om dyrlægekontrol med dyrene såvel før som efter slagtingen, eksisterer der ingen krav om en egentlig

dyrlægekontrol med slagtefjerkræ. Der findes visse fjerkrækontrolstationer, hvor fjerkræet kan blive dyrlægeundersøgt, og der optages nu i lovforslaget en bestemmelse om, at opskåret fjerkræ kun må forhandles på hjemmemarkedet, såfremt det er godkendt af en dyrlæge, men det normale er, at det enkelte fjerkræ, der sælges i forretningerne, ikke er dyrlægekонтроlleret. Det vil af denne grund være af stor betydning, at der også over for de ikke-autoriserede virksomheder af nogen betydning kan stilles krav i hvert fald med hensyn til disses hygiejniske indretning og drift samt med hensyn til kvaliteten og sundhedstilstanden af det fjerkræ, der indgår i driften og kan tillades solgt.

Et egentligt krav om, at alt fjerkræ skal være dyrlægeundersøgt og som følge heraf åbnet, finder man, at tiden ikke er moden til. På hjemmemarkedet går udviklingen i retning af salg af opskåret fjerkræ, og med dette foreslås der nu et krav om dyrlægekontrol.

Foruden ved kravet om autorisation af alle virksomheder af nogen betydning og om dyrlægekontrol med opskåret fjerkræ til hjemmemarkedet afviger det foreliggende lovforslag fra den bestående lov ved at stille krav om, at også fjerkrækonserves og fjerkrækødekstrakt til forhandling her i landet skal tilvirkes i autoriserede virksomheder. Dette krav stemmer med de her i landet herskende begreber om hygiejne og kontrol.

Endelig medtages efter fjerkræeksportudvalgets ønske på ny regler om, at eksport af levende fjerkræ til slagtning kræver autorisation.

Bødebestemmelsen svarer til den i forslag til lov om sundhedskontrol med planteskoleplanter indeholdte, dog at bestemmelsen om administrativt bødepålæg er udgået.

I øvrigt er der ikke større reelle ændringer i forhold til den gældende lov, og om denne henvises til bemærkningerne til det lovforslag, der førte til loven, jfr. rigsdagstidende 1938-39, tillæg A, sp. 2747-2752.